

der have taget Ordet, er kun, at ærede Medlemmer som nu det ærede Medlem, der sidst talte (J. H. Jensen), og det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk) betragte det som givet, at naar vi tage Straffeloven af 1881 og udvide den til Vestindien, er Sagen dermed afgjort; vi skulde blot sætte dens Straffe i Stedet i Vestindien. Dertil maa jeg sige: det kunne de Herrer ikke dømme om; thi de kende ikke tilstrækkelig til Forholdene i Vestindien dertil. Det er ikke saaledes gjort uden videre at kunne skrive en Bestemmelse ned om, at nu skal man have erstattet f. Eks. Bøjen o. s. v. i Vestindien med noget andet. Der maa Overvejelser til, og jeg har kun fremhævet, at denne Overvejelse kræver Tid. Derfor har jeg gjort de Herrer opmærksomme paa, at jeg kan hverken i Morgen eller i Overmorgen bringe denne Sag frem.

Busk: Der er et æret Medlem — jeg skal ikke nævne dette ærede Medlem — som ikke har kunnet lade være med ved denne Lejlighed saa lidt som tidligere — jeg vil ikke sige at prale, men at staa op og brovte af de store og gode Gerninger, han har gjort. Jeg skal ikke nævne det ærede Medlem, da han ikke nævnede mig, men han har, som sagt, ikke kunnet undlade at komme ind paa at fortælle om den Bedrift, han øvede i 1881, og samtidig vilde han minde mig om, at det var godt, jeg var kommen til bedre Erkendelse, og at jeg nu vilde have en humanere Straffelov. Men saaledes hænger det jo slet ikke sammen. Mine Meningsfæller fra den Tid vare ikke Modstandere af at faa en humanere Straffelov, men vi vilde ikke være enige med det ærede Medlem om at faa den, vi da fik. Vi vilde prøve paa at faa den bedre, og det tror jeg, vi kunde have faaet. Vi vilde ikke være enige med det ærede Medlem om hans Bøje, i hvilken man skal bindes som en Hund og staa i Lænke. Det var det, vi vare imod, og det ærede Medlem ved godt, at Bøjen er uløselig knyttet til det ærede Medlems Navn fra 1881. Naar de ærede Medlemmer for Præstø (Bønløkke) og for Vordingborg (Nøhr) samt jeg ikke vilde være med til den Straffelov, var det ikke, fordi vi ikke vilde være med til at faa en humanere Straffelov, men fordi vi vilde se at faa en endnu bedre, og hvis det ærede Medlem ikke havde brugt de mærkværdige Kunster, som han altid bruger, naar han laver Love, hvis han ikke uden for Udvalget ved private Aftaler med

en enkelt Minister havde faaet Loven lavet, er jeg overbevist om, at vi kunde have faaet en bedre Lov. Det gik der med hans Arbejde, som det plejer at gaa, at i Udvalget og i Tinget, som have fuld Berettigelse til at være med i Sagen, arbejder han ikke, men hvor der arbejdes, det er bag Kulisserne, hvor vi, som have Ret til at være med, ikke kunne følge ham.

Formanden (Sofus Høgsbro): Disse personlige Udtalelser høre ikke med til Sagen.

Busk: Jeg tænkte ellers, at det var mig tilladt at forsvare mig.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det var det ærede Medlem, som selv først bragte Sagen ind i et personligt Spor.

Busk: Ja, jeg kan naturligvis akkvi-scere ved Formandens Afgørelse, naar den ærede Formænd ønsker det, men jeg troede, at det kun var Svar paa Tiltale.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg gjorde opmærksom paa, at det var det ærede Medlem, som selv bragte Sagen frem først. (*En Stemme:* Hør!)

Busk: Naa, det er Agrarerne, som sige Hør! (*Formanden* ringer). — Over for den ærede Finansminister vil jeg sige, at vi ikke kunne lade os overbevise af de Udtalelser, som den ærede Minister kom med om, at vi ikke skulde kunne overføre Straffeloven af 1881 paa Vestindien. Det er ikke nok til at overbevise os, da Ministeren slet ikke er kommen med Grunde. Vi kunne ikke se rettere, end at dette godt kan ske. Det er dog danske Mænd, der er Tale om, og Mænd, som have været undergivne den militære Straffelov her i Danmark. Jeg har endnu ikke hørt nogen Militær staa op og erklære, at den Lov, vi fik i 1881, ikke var god nok, at Bestemmelserne i den ikke vare strenge nok til, at man kunde holde Folkene i Ave. Derfor siger jeg, at de Grunde, som den ærede Minister nu har givet, ikke have kunnet overbevise mig om, at det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) og jeg have Uret, naar vi mene, at denne Straffelov kan være tilstrækkelig. Naar den ærede Minister, som er Civilist lige saavel som vi andre, er saa sikker paa, at det ikke kan gaa, at der maa lange Overvejelser til, saa ønskede vi nok at høre nogle af den ærede Ministers Grunde herfor. Vi maa have